

Danmark yderligere i konkurrencen ved at hindre Tele Danmark i at udbyde de produkter, forbrugerne efterspørger, herunder billigere minutpriser. Dette kunne f.eks. ske ved at stille et firkantet krav om, at det nuværende abonnement fastfrysas. Det er imidlertid svært at se det saglige belæg herfor, når blot den kommende reguleringsmodel sikrer, at der ikke godkendes – og dermed ikke kan iværksættes – priser der forvrider konkurrencen. Som beskrevet ovenfor, så sikrer den kommende reguleringsmodel dette.

En række bruger-organisationer, herunder IT-Brancheforeningen, Dansk Dataforening, DI og Handelskammeret har da også på et møde i Telerådet fredag den 31. oktober påpeget, at en vis rebalancering af Tele Danmarks priser er en forudsætning for en sund konkurrence i sektoren.

Jeg er enig med disse brancheorganisationer, og det er således også min opfattelse, at den planlagte bekendtgørelsesregulering ikke på urimelig vis forringer konkurrencevilkårene for de nye selskaber. Men disse selskaber må til gengæld acceptere, at Tele Danmark inden for de rammer, som konkurrence- og samtrafiklovgivningen sætter, får mulighed for også at gå ind i konkurrencen om forbrugerne. Dette kan også omfatte, at man som et nyt, konkurrerende teleselskab må tage højde for ændrede priser og prisstrukturer hos Tele Danmark, f.eks. ved at ændre sit eget produkt. Samtrafiklovgivningens rolle er at sikre »råvarepriser«, der giver mulighed herfor.

En sund og levende konkurrence er også til forbrugernes fordel.

M.h.t. konsekvenserne for forbrugerne er det sådan, at den kommende bekendtgørelse vil indeholde følgende krav til forsyningspligtpriserne:

1. Et krav om, at den gennemsnitlige privatforbrugers samlede teleregning falder med et samlet realtakstfald på min. 4 % årligt.
2. Et krav om at den typiske forsyningspligtforbrugers (småforbruger/low user) samlede teleregning falder med et samlet realtakstfald på min. 1 % årligt.
3. Et krav om, at forsyningspligtpriserne samlet er omkostningsbaserede (fuldt allokerede omkostninger + en rimelig fortjeneste = samlede indtægter).
4. En ret for forsyningspligtselskabet til at opdele forsyningspligtabonnementet i to forskellige abonnementer, der tilbydes til de to

ovenfor nævnte forskellige kundegrupper. (Det ene vil således være rettet imod den gennemsnitlige forbruger, mens det andet vil være rettet imod en typisk forsyningspligtforbruger med lavt samtaleforbrug). I givet fald vil kravet i pkt. 2 ovenfor være rettet mod sidstnævnte abonnementsløsning.

M.h.p. efterprøvelse af en fiktiv regning – eller en priskurv – der viser den gennemsnitlige forbrugers brug af de enkelte delydelser i abonnementet, dvs. mængden af lokalsamtaler, mængden af regionalsamtaler, mængden af opkald til mobilnet, mængden af flytninger og oprettelser m.v. (for de sidstnævnte statistisk set mindre end en pr. år.). Grundlaget herfor er Tele Danmarks registrering af den samlede privatforbruger-kundemasses forbrug for de seneste to kvartaler.

Når denne gennemsnits-regning sammenholdes med forsyningspligtselskabets forslag til maksimalpriser for forsyningspligttydelserne for det pågældende år, skal den udvise et realprisfald på minimum 4 % årligt.

På samme måde konstrueres der, på basis af et udsnit af Tele Danmarks privatforbruger-kundemasse, en gennemsnitlig småforbruger-regning. Det udsnit, som beregningen baseres på, udgøres af de 20 % af privatforbruger-kundemassen, der har det laveste samtaleforbrug, dvs. den forbrugergruppe der primært bruger telefon-abonnementet som en livline. Denne gennemsnitlige småforbruger har ifølge Tele Danmark et samtaleforbrug på højest 50-70 kr. pr. kvartal, målt i de i dag gældende priser. Den gennemsnitlige småforbrugers regning skal udvise et årligt realprisfald på minimum 1 %.

Alene ovennævnte illustrerer det meningsløse i påstanden om, at halvdelen af privatforbrugerne med den kommende reguleringsmodel skulle opleve regningsstigninger. De beregninger heraf, som er udført af konsulentfirmaet Chr. Rovsing A/S på vegne af Tele Danmarks konkurrent Telia, er da også på en række punkter fejlbehæftede.

Når Tele Danmark skal opfylde ovennævnte krav, vil det efter selskabets egne oplysninger efter al sandsynlighed ske ved at lave et standardabonnement, hvor abonnementet stiger lidt, mens samtalepriserne falder markant.

Samtidig vil selskabet, for at opfylde kravet om at også småforbrugerne skal have glæde af forsyningspligten, være nødt til at udbyde et miniabonnement, med lavere fast abonnement end i dag, og til gengæld højere minutpris. Da